

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 6. marraskuuta 2017
(OR. en)

13927/17

Toimielinten välinen asia:
2015/0288 (COD)

JUSTCIV 260
CONSOM 337
CODEC 1730

EHDOTUS

Lähettiläs:	Euroopan komission pääsihteerin puolesta Jordi AYET PUIGARNAU, johtaja
Saapunut:	31. lokakuuta 2017
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin
Kom:n asiak. nro:	COM(2017) 637 final
Asia:	Muutettu ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI tietyistä tavaroiden verkkotavarakauppaa ja muuta etämyyntiä koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY kumoamisesta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2017) 637 final.

Liite: COM(2017) 637 final

Bryssel 31.10.2017
COM(2017) 637 final

2015/0288 (COD)

Muutettu ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

tietyistä tavaroiden verkko-~~tavarakauppaa ja muuta etämyyntiä~~ koskeviin sopimuksiin
liittyvistä seikoista, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004
ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta sekä
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SWD(2017) 354 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Komissio hyväksyi 9. joulukuuta 2015 ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tietyistä digitaalisen sisällön toimittamista koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista¹ ja ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tietyistä tavaroiden verkkokauppaa ja muuta etämyyntiä koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista². Ehdotusten tarkoituksena on edistää kasvua luomalla todelliset digitaaliset sisämarkkinat, joista on hyötyä sekä kuluttajille että yrityksille, poistamalla keskeiset sopimusoikeuteen liittyvät esteet, jotka vaikeuttavat rajat ylittävää kauppaa.

Tämän muutetun ehdotuksen avulla komissio haluaa laajentaa tietyistä tavaroiden verkkokauppaa³ ja muuta etämyyntiä koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista laaditun direktiiviehdotuksen soveltamisalaa kattamaan myös perinteisen tavaroiden kaupan.

Alkuperäisessä ehdotuksessaan komissio halusi puuttua nopeasti keskeisiin esteisiin, jotka vaikeuttavat rajat ylittävää kauppaa, koska kaupankäynti ja tekniikka muuttuvat digitalisoitumisen vuoksi kiivaassa tahdissa. Tästä syystä se esitti ensin ehdotuksen, jossa käsiteltiin ainoastaan tavaroiden verkkokauppaa ja muuta etämyyntiä. Ehdotukseen liittyvässä tiedonannossa komissio totesi, että ”*koska tuotteita myydään yhä yleisemmin sekä verkossa että tavallisissa kaupoissa, komissio pyrkii kaikin keinoin välttämään tilanteen, jossa näitä jakelukanavia koskevat säännöt poikkeaisivat toisistaan. Sen tavoitteena on varmistaa, että kuluttajat ja yritykset voivat luottaa johdonmukaiseen oikeudelliseen kehykseen.*”⁴ Johdonmukaisuuden varmistamiseksi komissio lupasi toimittaa lainsäätäjille perinteistä tavarakauppaa koskevat tiedot, jotka se keräsi EU:n keskeisiä kuluttajadirektiivejä koskevan, REFIT-ohjelmaan perustuvan toimivuustarkastuksen yhteydessä. Näihin direktiiveihin kuuluu mm. kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskeva direktiivi 1999/44/EY⁵. Komissio myös korosti tiedonannossa, että toimivuustarkastuksen tulokset ”*voitaisiin ottaa huomioon lainsäätäjien käsitellessä tavaroiden verkkokauppaa koskevaa ehdotusta, esimerkiksi laajentamalla sen soveltamisalaa.*”⁶ Komissio toimitti toimivuustarkastuksen yhteydessä kerätyt tiedot lainsäätäjille elo-syyskuussa 2016 ja julkaisi ne toukokuussa 2017⁷.

Kun ehdotuksesta keskusteltiin Euroopan parlamentissa ja neuvostossa, lainsäätäjät korostivat, että etämyyntiä ja perinteistä kauppaa varten tarvitaan yhdenmukaiset säännöt. Verkkokauppaa ja muuta etämyyntiä koskevan ehdotuksen käsittelystä vastasi Euroopan parlamentissa sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta (IMCO) yhteistyössä oikeudellisten asioiden valiokunnan (JURI) kanssa. Molempien valiokuntien esittelijät ehdottivat muutoksia, joilla ehdotetun direktiivin soveltamisala laajennettaisiin koskemaan kaikkia myyjän ja kuluttajan välillä tehtäviä myyntisopimuksia. Tässä yhteydessä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta pyysi Euroopan parlamentin tutkimuspalvelua laatimaan

1 COM(2015) 634 final.

2 COM(2015) 635 final.

3 Näissä perusteluissa ’verkkokaupalla’ tarkoitetaan ’verkossa tai muulla tavoin etämyyntinä tapahtuvaa kauppaa’.

4 COM(2015) 633 final, s. 8.

5 Kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista 25 päivänä toukokuuta 1999 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/44/EY, EYVL L 171, 7.7.1999, s. 12.

6 COM(2015) 633 final, s. 8.

7 SWD(2017) 209 final. Kuluttajansuoja- ja markkinointilainsäädännön toimivuustarkastusta koskeva kertomus ja sen tueksi laaditut ulkoiset selvitykset ovat saatavilla osoitteessa http://ec.europa.eu/newsroom/just/item-detail.cfm?item_id=59332&ticket=ST-25614682-e2tNLEtewXUap6Gbc0Wzg4NGelXRUC7OXD3BkwIM0NNPzQKuVog4GztcwvMf4lakPH7hLHq5ol9Z1Qp4vLHcpm-Jj71zxYb8yr4dh9M8XMrC8-AOP82AjNmHaQXuUINLKghPW4zVloMFwYYx6y0wJxqAl

vaikutusten ennakkoarvioinnin, jotta voitaisiin selvittää muutosten vaikutuksia etukäteen. EP:n laatima vaikutustenarviointi julkaistiin 14. heinäkuuta 2017. Sen päätelmien mukaan sekä verkkokauppaan että perinteiseen kauppaan olisi sovellettava yhdenmukaisia sääntöjä, joista hyötyvät sekä yritykset että kuluttajat.⁸

Oikeus- ja sisäasioiden neuvoston epävirallisessa kokouksessa 7. heinäkuuta 2017 ja neuvoston yksityisoikeustyöryhmässä (sopimusoikeus) useimmat jäsenvaltiot ilmaisivat suhtautuvansa varauksellisesti oikeudelliseen hajanaisuuteen, jonka erilaisten järjestelmien soveltaminen tavaroiden etämyyntiin ja perinteiseen kauppaan aiheuttaisi. Ne korostivat, että tavarakauppaan olisi sovellettava jakelukanavasta riippumatta samoja sääntöjä. Tämän seurauksena useat jäsenvaltiot ovat olleet sitä mieltä, että komission olisi esitettävä muutettu ehdotus, jossa ehdotetun direktiivin soveltamisala laajennetaan kattamaan myös perinteinen tavarakauppa.

Tämän muutetun ehdotuksen tarkoituksena on myös helpottaa toimien edistymistä tällä sisämarkkinastrategioiden ytimessä olevalla alalla, Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti: Kesäkuussa 2016 Eurooppa-neuvosto kehotti ”saattamaan päätökseen ja panemaan täytäntöön vuoteen 2018 mennessä komission ehdottamat erilaiset sisämarkkinoita koskevat strategiat”.⁹ Kesäkuussa 2017 Eurooppa-neuvosto korosti, että ”EU:lta ja sen jäsenvaltioilta tarvitaan lisätoimia, jotta päästään kesäkuun 2016 päätelmien mukaiseen tavoitetasoon sisämarkkinoiden suhteen... Neuvosto raportoi kesäkuun 2018 Eurooppa-neuvostolle edistymisestä sisämarkkinoiden ja kaikkien sen osa-alueiden syventämisessä ja täytäntöönpanossa sekä täytäntöönpanon varmistamisessa”.¹⁰

Komission muutettu ehdotus, jossa alkuperäisen ehdotuksen soveltamisalaa laajennetaan kattamaan myös perinteinen kauppa, on laadittu edellä kuvattujen toimielinten välisten neuvottelujen etenemisen pohjalta. Siinä otetaan huomioon toimivuustarkastuksen¹¹ tulokset ja Euroopan parlamentin tutkimuspalvelun laatima vaikutustenarviointi, sellaisena kuin se on yksityiskohtaisesti esitetty muutetun ehdotuksen oheisasiakirjana esitettävässä komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa¹².

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Alkuperäistä ehdotusta koskevassa vaikutustenarvioinnissa esiteltiin ongelmia, joita kansallisen sopimusoikeuden eroavuuksista aiheutuu sekä kuluttajille että yrityksille. Kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevaan direktiiviin perustuva vähimmäistason yhdenmukaistaminen ei kannusta kuluttajia tekemään ostoksia eikä yrityksiä myymään tuotteitaan muissa EU-maissa¹³. Näin kuluttajat ja yritykset eivät pääse hyödyntämään sisämarkkinoiden tarjoamia etuja täysimääräisesti. Toimivuustarkastuksen tulokset vahvistivat, että tällä alalla tarvitaan yhdenmukaiset säännöt, joita sovelletaan sekä etämyyntiin että perinteiseen kauppaan.¹⁴

Vaikka kuluttajien luottamus verkko-ostosten tekemiseen yli rajojen on kasvanut siitä kun komissio esitti alkuperäisen ehdotuksensa, niin että valtaosa rajat ylittävästä kulutushyödykkeiden kaupasta tapahtuu nykyään verkossa, verkko-ostoksia tehdään silti

8 http://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_STU%282017%29603258.

9 EUCO 26/16, http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2016/6/47244643506_fi.pdf

10 EUCO 8/17, http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2017/6/47244661590_fi.pdf.

11 SWD(2017) 209 final, Report of the Fitness Check of consumer and marketing law.

12 SWD(2017) 354. final, Impacts of fully harmonised rules on contracts for the sales of goods.

13 SWD(2017) 209 final, Report of the Fitness Check of consumer and marketing law, s. 78.

14 SWD(2017) 209 final, Report of the Fitness Check of consumer and marketing law, s. 62–65.

edelleen mieluiten omassa maassa.¹⁵ Yksi kuluttajien suurimmista rajat ylittävään verkkokauppaan liittyvistä huolenaiheista on epävarmuus kuluttajan keskeisistä sopimukseen perustuvista oikeuksista.¹⁶ Kuluttajien luottamuksen lisääntyminen ei myöskään ole lisännyt rajat ylittävien ostosten määrää vastaavasti.¹⁷

Yritysten luottamus rajat ylittävään kaupankäyntiin ei ole edelleenkaan lisääntynyt. Tuoreimman EU:n laajuisen selvityksen (2016) mukaan 58 prosenttia EU:n vähittäiskauppiaista ilmoittaa suhtautuvansa verkkokauppaan luottavaisesti. Silti vain 28 prosenttia suhtautuu luottavaisesti toiseen EU-maahan suuntautuvaan verkkokauppaan, ja 30 prosenttia ilmoittaa suhtautuvansa luottavaisesti ainoastaan myydessään tuotteita verkossa oman maansa kuluttajille.¹⁸ Nämä uudet tiedot vahvistavat alkuperäisen ehdotuksen oheisasiakirjana olevassa vaikutustenarvioinnissa esiin tuodun tiedon, jonka mukaan kansallisen sopimusoikeuden eroavuudet ovat yksi rajat ylittävän kaupan suurimmista esteistä: verkkokauppaa käyvien vähittäiskauppioiden mukaan neljästä suurimmasta rajat ylittävän kaupan esteestä kaksi liittyy kansallisen sopimusoikeuden eroavuuksiin (38,1 %) ja kansallisten kuluttajansuojasääntöjen eroavuuksiin (37,4 %).¹⁹ Näiden huolenaiheiden vuoksi vähittäiskauppiat eivät ole edelleenkaan halukkaita harjoittamaan verkkokauppaa yli rajojen.²⁰

Kansallisten kuluttajasopimussäännösten eroavuudet vaikuttavat myös yrityksiin ja kuluttajiin, jotka osallistuvat perinteiseen rajat ylittävään kauppaan: EU:n kuluttajansuoja- ja markkinointilainsäädäntöä koskevan REFIT-toimivuustarkastuksen yhteydessä laaditun analyysin mukaan 42 prosenttia perinteistä kauppaa käyvistä vähittäiskauppiaista ja 46 prosenttia etämyyntikanavia käyttävistä vähittäiskauppiaista katsoo, että kuluttajansuojaa ja sopimusoikeutta koskevien erilaisten sääntöjen noudattamisesta aiheutuvat kustannukset muodostavat huomattavan esteen rajat ylittävälle kaupankäynnille.²¹ Vastaavasti äskettäin tehdyn REFIT-toimivuustarkastuksen mukaan 72 prosenttia kuluttajista katsoo, että erot kuluttajan oikeuksissa tuotteen ollessa virheellinen ovat merkittävä tai erittäin merkittävä tekijä, joka on otettava huomioon kun harkitaan ostosten tekemistä perinteisessä kaupassa toisessa EU-maassa.²²

Siksi alkuperäisen ehdotuksen tarkoituksena oli poistaa keskeiset sopimusoikeudesta johtuvat rajat ylittävän kaupan esteet, jotta päästäisiin eroon ongelmista, joita monimutkainen oikeudellinen kehys aiheuttaa sekä yrityksille että kuluttajille, ja vähentää yrityksille sopimusoikeuteen liittyvien erojen vuoksi aiheutuvia kustannuksia.

Tällä muutetulla ehdotuksella on samat tavoitteet. Koska sitä sovelletaan kaikenlaiseen tavarakauppaan, se edistää näiden tavoitteiden saavuttamista alkuperäistä ehdotusta paremmin, sillä kansallisten sopimusoikeuden sääntöjen eroavuuksista johtuva oikeudellinen epävarmuus ja kustannukset haittaavat yhtä lailla myös rajat ylittävää perinteistä kauppaa

15 Kuluttajista 72,4 prosenttia suhtautuu ostoksiin luottavaisesti kotimaassaan, kun vastaava luku rajat ylittävän kaupan osalta on 57,8 prosenttia. Vuoden 2017 kuluttajatulostaulu, ks. http://ec.europa.eu/newsroom/just/item-detail.cfm?item_id=117250.

16 Euroopan komissio: Consumer survey identifying the main cross-border obstacles to the Digital Single Market and where they matter most, 2015.

17 Vuoden 2017 kuluttajatulostaulu.

18 Vähittäissektorin yritysten suhtautumista rajat ylittävään kauppaan ja kuluttajansuojaan koskeva selvitys "Retailers' attitudes towards cross-border trade and consumer protection", 2016, s. 120.

19 Vähittäissektorin yritysten suhtautumista rajat ylittävään kauppaan ja kuluttajansuojaan koskeva selvitys "Retailers' attitudes towards cross-border trade and consumer protection", 2016, s. 123–124. Näitä esteitä pidettiin rajat ylittävässä kaupassa tärkeimpinä heti "suuremman petosriskin ja maksujen saamatta jäämisen" (39,7 %) ja "kansallisten verosäännösten eroavuuksien" (39,6 %) jälkeen.

20 Vähittäissektorin yritysten suhtautumista rajat ylittävään kauppaan ja kuluttajansuojaan koskeva selvitys "Retailers' attitudes towards cross-border trade and consumer protection", 2016, s. 105.

21 SWD(2017) 209 final, Report of the Fitness Check of consumer and marketing law, s. 100–101.

22 SWD(2017) 209 final, Report of the Fitness Check of consumer and marketing law, s. 100.

vähentämällä myyntiä, kaventamalla kuluttajille tarjolla olevaa valikoimaa ja heikentämällä hintakilpailua. Lisäksi tämän muutetun ehdotuksen avulla vältetään ne kielteiset vaikutukset, joita jakelukanavan mukaan eriytettyjen kansallisten sopimusoikeuden sääntöjen soveltaminen aiheuttaisi elinkeinonharjoittajille, jotka harjoittavat omassa maassaan sekä etämyyntiä että perinteistä kauppaa. Näin ollen ehdotuksessa otetaan huomioon yleistävä suuntaus myydä tuotteita sekä perinteisen että verkkokaupan kautta, ja se vastaa markkinoiden kehitykseen sekä kuluttajien että yritysten tarpeet huomioon ottaen.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Muutetun ehdotuksen keskeiset aineelliset säännökset kattavat tärkeimmät eroavuudet, joita pakottavissa kansallisissa kuluttajasäännöissä on jäljellä sen jälkeen kun jäsenvaltiot ovat panneet täytäntöön kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevassa direktiivissä vahvistetut vähimmäistason yhdenmukaistamista koskevat säännöt. Nämä kansallisten sääntöjen tärkeimmät eroavuudet vaikuttavat elinkeinonharjoittajien päätöksiin siitä, ryhtyvätkö he myymään tavaroita yli rajojen, ja jos ryhtyvät, niin missä laajuudessa. Ehdotus perustuu sääntöihin, jotka on vahvistettu kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevassa direktiivissä, jonka kumoamista tässä ehdotetaan. Ehdotuksen mukaan tavaroiden sopimuksenmukaisuuskriteerit, kuluttajien saatavilla olevien oikeussuojakeinojen hierarkia ja niiden käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt olisi yhdenmukaistettava täysimääräisesti.

Ehdotus täydentää olemassa olevaa horisontaalista kuluttajansuojalainsäädäntöä ja erityisesti kuluttajan oikeuksista 25 päivänä lokakuuta 2011 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2011/83/EU²³. Nämä kaksi säädöstä eivät olisi päällekkäisiä vaan täydentäisivät toisiaan, sillä direktiivin 2011/83/EU säännökset koskevat pääasiassa ennen sopimuksentekoa sovellettavaa tiedonantovelvollisuutta, etämyyntisopimuksiin ja muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyihin sopimuksiin liittyvää peruuttamisoikeutta sekä tavaroiden toimittamista ja vaaranvastuun siirtymistä koskevia sääntöjä, kun taas ehdotus tavaroiden kauppaa koskevista sopimuksista koskee tavaroiden sopimuksenmukaisuutta, kuluttajien saatavilla olevia oikeussuojakeinoja siinä tapauksessa, että tavara ei ole sopimuksen mukaista, sekä näiden oikeussuojakeinojen käyttöä koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä. Ehdotus on yhdenmukainen myös EU:n kuluttajansuoja- ja markkinointilainsäädäntöä koskevan REFIT-toimivuustarkastuksen²⁴ tulosten kanssa.

Ehdotusta täydentää alakohtainen unionin lainsäädäntö, kuten ekosunnittelua²⁵ ja energiamerkintöjä²⁶ koskevat säädökset ja niiden täytäntöönpano- ja delegoidut säädökset, joissa vahvistetaan tuotekohtaisia kestävyysvaatimuksia.

Ehdotus on yhdenmukainen myös tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12 päivänä joulukuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012²⁷ ja

23 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta, EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64.

24 SWD(2017) 209 final, Report of the Fitness Check of consumer and marketing law.

25 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista (EUVL L 285, 31.10.2009, s. 10–35).

26 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/30/EU, annettu 19 päivänä toukokuuta 2010, energiaan liittyvien tuotteiden energian ja muiden voimavarojen kulutuksen osoittamisesta merkinnöin ja yhdenmukaisin tuotetiedoin (EUVL L 153, 18.6.2010, s. 1–12).

27 EYVL L 351, 31.7.2002, s. 1–32.

sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma I) 17 päivänä kesäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 593/2008²⁸ kanssa. Niissä vahvistetaan tuomioistuinten toimivaltaa ja sovellettavaa lakia koskevat säännöt.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Ehdotus liittyy toimenpiteisiin, joita komissio ehdotti tiedonannossaan *Rajat ylittävän verkkokaupan kokonaisvaltainen edistäminen Euroopan kansalaisten ja yritysten hyväksi*²⁹. Kaikki siinä mainitut toimenpiteet edistävät merkittävästi rajat ylittävää verkkokauppaa Euroopassa. Yhdessä ne muodostavat toisiaan täydentävistä ja välttämättömistä osatekijöistä koostuvan paketin, jonka avulla rajat ylittävän verkkokaupan lisääntymisestä voidaan saada täysi hyöty. Kun keskeiset kansalliset sopimusoikeuden säännökset yhdenmukaistetaan täysimääräisesti, voidaan helpottaa erityisesti määräjoitusten torjumista koskevan asetusehdotuksen³⁰ täytäntöönpanoa, sillä näin poistetaan yksi tärkeimmistä syistä, joiden vuoksi yritykset ylipäättään käyttävät määräjoituksia.

Muutettu ehdotus on yhdenmukainen digitaalisen sisällön toimittamista koskevan direktiiviehdotuksen kanssa. Molemmat ehdotukset edistävät merkittävällä tavalla digitaalisten sisämarkkinoiden koko potentiaalin hyödyntämistä. Muutettu ehdotus on erittäin tärkeä osa tätä pakettia, sillä tavarakauppa muodostaa yli 80 prosenttia kaikesta rajat ylittävästä kaupasta.³¹

Tiedonannossa *Digitaalisten sisämarkkinoiden strategian täytäntöönpanon väliarviointi*³² komissio kehotti Euroopan parlamenttia ja neuvostoa hyväksymään kaikki ehdotetut toimenpiteet viipymättä, koska jäljellä olevat esteet olisi poistettava ripeästi, jotta digitaalisista sisämarkkinoista voidaan tehdä totta.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Tämän muutetun ehdotuksen oikeusperusta on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 114 artikla. Sen päätavoite on sisämarkkinoiden toteuttamis- ja toimintaedellytysten parantaminen.

Kuten 1 jaksossa selostetaan, kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevaan direktiiviin³³ perustuva vähimmäistason yhdenmukaistaminen on johtanut kuluttajasopimuksia koskevien kansallisten sääntöjen eroavuuksiin siksi, että kansalliset pakottavat säännöt menevät pidemmälle kuin direktiivissä vahvistettu vähimmäistaso. Nämä eroavuudet haittaavat rajat ylittävää kauppaa ja vaikuttavat näin suoraan sisämarkkinoiden toteutumiseen ja toimintaan ja rajoittavat kilpailua. Ehdotuksella poistetaan näistä

28 EUVL L 177, 4.7.2008, s. 6.

29 Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle: *Rajat ylittävän verkkokaupan kokonaisvaltainen edistäminen Euroopan kansalaisten ja yritysten hyväksi*, COM(2016) 320 final.

30 Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi määräjoitusten ja muiden asiakkaiden kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan perustuvien syrjinnän muotojen torjumiseksi sisämarkkinoilla ja asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta, COM(2016) 289 final.

31 Impact assessment accompanying the digital contracts proposals, SWD(2015) 274 final, s. 5.

32 Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle: *Digitaalisten sisämarkkinoiden strategian täytäntöönpanon väliarviointi - Yhdenmukaistetut digitaaliset sisämarkkinat kaikille*, COM(2017) 228 final.

33 Nämä tiedot perustuvat erityisesti ilmoituksiin, joita jäsenvaltiot ovat direktiivin 2011/83/EU 32 ja 33 artiklan nojalla toimittaneet komissiolle neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja direktiivin 1999/44/EY saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä. Täydelliset ilmoitukset ovat saatavana osoitteessa http://ec.europa.eu/consumers/consumer_rights/rights-contracts/directive/notifications/index_en.htm.

eroavuuksista johtuvia esteitä, jotka haittaavat perusvapauksien toteutumista. Tällaisia esteitä ovat erityisesti ylimääräiset kustannukset, joita yrityksille aiheutuu rajat ylittävien liiketoimien yhteydessä, sekä kuluttajien epävarmuus oikeuksiensa suhteen heidän tehdessään ostoksia toisessa EU-maassa. Kaikki nämä tekijät vaikuttavat suoraan sisämarkkinoiden toteutumiseen ja toimintaan ja rajoittavat kilpailua. Ne myös osoittavat, että kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevaan direktiiviin perustuva vähimmäistason yhdenmukaistaminen ei ole ollut riittävä keino puuttua rajat ylittävän kulutustavaroiden kaupan sisämarkkinanäkökohtiin unionissa.

Kumoamalla vähimmäistason yhdenmukaistamiseen perustuva kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskeva direktiivi ja korvaamalla se täysimääräiseen yhdenmukaistamiseen perustuvalla direktiivillä, jonka laajennettu soveltamisala kattaa sekä etämyynnin että perinteisen kaupan, voidaan edistää toimivia sisämarkkinoita tukevan yhdenmukaisen oikeuskehyksen luomista. Ehdotus takaa korkeatasoisen kuluttajansuojan kaikkialla EU:ssa, koska siinä vahvistetaan täysimääräistä yhdenmukaistamista koskevat pakottavat säännöt. Niillä säilytetään se kuluttajansuojan taso, joka kuluttajilla on nyt kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevan direktiivin nojalla, ja monissa tapauksissa jopa parannetaan sitä.

- **Toissijaisuusperiaate**

Muutettu ehdotus on Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEU-sopimus', 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukainen.

Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tavoitetta, joka on kuluttajasopimuksia koskeviin sääntöihin liittyvien esteiden poistaminen ja sitä kautta sisämarkkinoiden toiminnan edistäminen, mistä hyötyvät sekä yritykset että kuluttajat. Kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevaan direktiiviin sisältyvät tavarankäytön säännöt edustavat vähimmäistason yhdenmukaistamista, minkä vuoksi ne on voitu panna eri jäsenvaltioissa täytäntöön eri tavoin. Tämän seurauksena kansalliset säännöt eroavat toisistaan, mikä aiheuttaa rajat ylittävän kaupan alalla ylimääräisiä kustannuksia. Ongelma voidaan ratkaista ja siten edistää sisämarkkinoiden toteutumista vain unionin tasolla koordinoituilla toimenpiteillä, joiden avulla pyritään poistamaan nykyiset kansallisten lähestymistapojen eroavuudet toteuttamalla Euroopan unionin kuluttajalainsäädännön alalla täysimääräinen yhdenmukaistaminen.

EU:n tason aloitteella voidaan turvata kuluttajasopimuksia koskevien sääntöjen johdonmukainen kehittäminen ja samalla varmistaa, että kaikki EU:n kuluttajat voivat hyötyä samasta korkeatasoisesta kuluttajansuojasta. Tämä takaa oikeusvarmuuden yrityksille, jotka haluavat myydä tuotteitaan toisissa jäsenvaltioissa. Tähän voidaan päästä vain EU:n tasolla toteutettavin toimin. Ehdotuksella yhdenmukaistetaan täysimääräisesti eräät keskeiset kuluttajasopimukseen perustuvat oikeussuojakeinot ja niiden käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Näin luodaan yksi yhtenäinen sääntökokonaisuus, joka takaa kuluttajille saman korkeatasoisen kuluttajansuojan kaikkialla Euroopan unionissa ja elinkeinonharjoittajille mahdollisuuden käydä kauppaa kuluttajien kanssa kaikissa jäsenvaltioissa samojen sopimusehtojen mukaisesti sekä jäsenvaltioiden sisällä että niiden rajojen yli, riippumatta siitä, onko kyseessä etämyynti vai perinteinen kauppa. Tämä vähentäisi merkittävästi vaatimusten noudattamisesta elinkeinonharjoittajille aiheutuvia kustannuksia ja takaisi samalla korkeatasoisen kuluttajansuojan kaikkialla EU:ssa. Lisäksi kuluttajien hyvinvointi lisääntyisi paremman tavaravalikoiman ja halvempien hintojen ansiosta.

Kuten myös Euroopan parlamentin tilaamassa vaikutustenarvioinnissa todetaan, EU:n tasolla toteutettavilla toimilla voitaisiin saavuttaa paremmat tulokset kuin kansallisilla toimilla, etenkin jos toimet kattaisivat myös perinteisen kaupan. Myös kansalliset parlamentit vastustivat tavaroiden verkkokauppaa ja muuta etämyyntiä koskevasta ehdotuksesta antamissaan lausunnoissa sitä, että etämyyntiä ja perinteistä kauppaa varten otettaisiin käyttöön eri säännöt.³⁴

Täysimääräinen yhdenmukaistaminen on jo osoittautunut onnistuneeksi ratkaisuksi EU:n kuluttajansuojalainsäädännön alalla. Direktiivillä 2011/83/EU on otettu käyttöön kaikkia Euroopan unionin kuluttajia koskevat yhdenmukaiset kuluttajaoikeudet, joita tulkitaan ja joiden toteutumista valvotaan yhdenmukaisella tavalla kaikissa jäsenvaltioissa.

Ehdotus muodostaa myös yhdenmukaisen oikeusperustan koordinoituille täytäntöönpanotoimille, joita toteutetaan kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä annetun asetuksen³⁵ nojalla. Ehdotetut täysin yhdenmukaistetut säännöt helpottaisivat täytäntöönpanotoimia merkittävästi. Näin EU:n lainsäädännön täytäntöönpanon valvonta vahvistuu EU:n kuluttajien etujen mukaisesti. Tähän voidaan päästä vain EU:n tasolla toteutettavin toimin.

- **Suhteellisuusperiaate**

Muutettu ehdotus on SEU-sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukainen, koska siinä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

Ehdotetulla säädöksellä ei ole tarkoitus yhdenmukaistaa tavarakauppaa koskevia sopimuksia kaikilta osin. Siinä keskitytään yhdenmukaistamaan EU:n tasolla vain tietyt kuluttajan oikeuksia koskevat pakottavat säännöt, jotka ovat olennaisia rajat ylittävien liiketoimien yhteydessä ja joiden sidosryhmät ovat todenneet muodostavan kaupan esteitä. Nämä säännöt ovat tarpeen kuluttajien luottamuksen parantamiseksi. Se, että sääntelytavaksi on valittu direktiivi eikä asetus, vähentää huomattavasti ehdotetun säädöksen vaikutusta kansalliseen lainsäädäntöön (ks. jäljempänä ”Toimintatavan valinta”).

- **Toimintatavan valinta**

Täysimääräisen yhdenmukaistamisen tuloksena saadaan käyttöön yksinkertaiset ja modernit säännöt, joiden avulla voidaan poistaa sopimusoikeudesta aiheutuvat esteet ja luoda yrityksille tasavertaiset toimintaedellytykset ja samalla varmistaa korkeatasoinen kuluttajansuoja kaikkialla EU:ssa.

Jos asiasta haluttaisiin säätää asetuksella, olisi laadittava paljon yksityiskohtaisempi ja kattavampi säädös kuin direktiivi, koska asetusta on voitava soveltaa sellaisenaan. Sen seurauksena kansallisiin lainsäädäntöihin puututtaisiin huomattavasti suuremmassa määrin.

34 Lausuntoja toimittivat seuraavat kansalliset parlamentit: DE, CZ, IE, FR, IT, LU, NL, AT, PT ja RO. Lausunnot ovat saatavilla osoitteessa http://ec.europa.eu/dgs/secretariat_general/relations/relations_other/npo/index_fi.htm.

35 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2006/2004, annettu 27 päivänä lokakuuta 2004, kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä, EUVL L 364, 9.12.2004, s. 1.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTIEN TULOKSET

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Kuulemisprosessi

Alkuperäisen ehdotuksen laatimista edelsi kattava kuulemisprosessi, joka toteutettiin erilaisten yleisten ja kohdennettujen kuulemisten avulla. Komissio keräsi näkemyksiä laajalti ja tasapuolisesti pyytämällä kommentteja kaikilta sidosryhmiltä (yritykset, kuluttajat, kansalliset viranomaiset, lakiasiantuntijat ja tutkijat).³⁶ Kuulemisten tulokset on esitetty asiakirjassa COM(2015) 635 final.

Alkuperäisen ehdotuksen hyväksymisen jälkeen komissio kuuli uudelleen sidosryhmiä, kun toteutettiin toimivuustarkastus, joka kattoi myös kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevan direktiivin, ja otti huomioon tavaroiden verkkokauppaa ja muuta etämyyntiä koskevasta ehdotuksesta esitetyt näkemykset. Sidosryhmille järjestettiin verkossa julkinen kuuleminen touko–syyskuussa 2016, minkä lisäksi ulkopuoliset toimeksisaajat toteuttivat selvitystensä pohjaksi huhtikuun 2016 ja tammikuun 2017 välisenä aikana useita kohdennettuja kuulemisia. Lisäksi järjestettiin sidosryhmien asiantuntijakokouksia, joihin osallistuivat tärkeimmät eurooppalaiset ja kansalliset kuluttajajärjestöt ja elinkeinoelämän järjestöt. Näiden kuulemisten tulokset on koottu asiakirjaan SWD(2017) 209 final ja selvitykseen, jossa tarkastellaan niitä kustannuksia ja hyötyjä, joita liittyy yhtäältä kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevan direktiivin perusteella toteutettuun vähimmäistason yhdenmukaistamiseen ja toisaalta mahdolliseen täysimääräiseen yhdenmukaistamiseen ja eri myyntikanaviin sovellettavien EU:n sääntöjen yhtenäistämiseen³⁷.

Sidosryhmät ovat toistuvasti korostaneet, että etämyyntiin ja perinteiseen kauppaan sovellettavien kuluttajasopimuksia koskevien sääntöjen on myös jatkossa oltava yhdenmukaisia. Ennen digitaalisen sisällön toimittamista koskevien ehdotusten hyväksymistä järjestetyssä julkisessa kuulemisessa sekä jäsenvaltiot että elinkeinoelämän järjestöt ja kuluttajajärjestöt varoittivat, että etämyyntiin ja perinteiseen kauppaan sovellettavien sääntöjen mahdollinen eriyttäminen vaikuttaisi negatiivisesti. Myös edellä mainittu toimivuustarkastuksen tueksi laadittu selvitys³⁸ vahvisti, että niin kansalliset viranomaiset kuin elinkeinoelämän järjestöt ja kuluttajajärjestötkin kannattavat vahvasti samojen sääntöjen soveltamista sekä perinteiseen kauppaan että etämyyntiin. Ne katsovat, että näin voitaisiin edistää järjestelmän läpinäkyvyyttä ja yksinkertaistaa sitä ja tehdä siitä sekä kuluttajien että elinkeinonharjoittajien kannalta helpommin ymmärrettävä. Tämä helpottaisi myös rajat ylittävää kauppaa, edistäisi kilpailua, vähentäisi elinkeinonharjoittajille vaatimusten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia ja alentaisi kuluttajahintoja.

36 Lisätietoa kuulemisista on osoitteessa http://ec.europa.eu/justice/newsroom/contract/opinion/index_en.htm

37 http://ec.europa.eu/newsroom/just/item-detail.cfm?item_id=59332

38 Study on the costs and benefits of the minimum harmonisation under the Consumer Sales and Guarantees Directive 1999/44/EC and of potential full harmonisation and alignment of EU rules for different sales channels, s. 44.

- **Vaikutustenarviointi**

Alkuperäisestä ehdotuksesta on tehty vaikutustenarviointi, ja vaikutustenarviointiraportti ja sen tiivistelmä julkaistiin samaan aikaan alkuperäisen ehdotuksen kanssa.³⁹

Komissio täydentää tätä vaikutustenarviointia muutetun ehdotuksen liitteenä olevassa komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa. Siinä esitetään analyysi toimivuustarkastuksen tuloksista ja sen yhteydessä kerätyistä tiedoista ja otetaan huomioon Euroopan parlamentin tutkimuspalvelun laatima vaikutustenarviointi⁴⁰. Lisäksi komissio on ottanut huomioon vuoden 2017 kuluttajatulostaulun⁴¹ tiedot, jotka perustuvat kaikissa EU-maissa tehtyihin kuluttajia ja vähittäiskauppiaita koskeviin selvityksiin. Komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa esitetään kattava katsaus täysimääräisesti yhdenmukaistettujen tavarakaupan sääntöjen vaikutuksista yrityksiin, kuluttajiin ja viime kädessä jäsenvaltioihin ja EU:n digitaalisiin ja sisämarkkinoihin.

Komission analyysi osoittaa, että kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevan direktiivin täytäntöönpanosta johtuvat erilaiset kansalliset säännöt vaikuttavat sekä etämyyntiin että perinteiseen kauppaan. Toimivuustarkastus, josta sääntelyntarkastelulautakunta antoi myönteisen lausuntonsa 2. toukokuuta 2017⁴², vahvistaa etämyyntiä koskevassa ehdotuksessa tehdyt komission ratkaisut. Siinä myös korostetaan, että etämyyntiä ja perinteistä kauppaa koskevien oikeudellisten järjestelmien yhdenmukaisuus vaikuttaisi kaiken kaikkiaan myönteisesti kuluttajiin ja yrityksiin sisämarkkinoilla.⁴³

- **Perusoikeudet**

Muutettu ehdotus edistää useita EU:n perusoikeuskirjassa vahvistettuja oikeuksia, erityisesti 38 artiklassa tarkoitettua kuluttajansuojaa ja 16 artiklassa tarkoitettua elinkeinovapautta.

Tavaroiden etämyyntiä ja perinteistä kauppaa koskevat täysin yhdenmukaistetut säännöt takaavat kaikkialla EU:ssa täysin yhdenmukaisen perusoikeuskirjan 38 artiklassa tarkoitetun korkeatasoisen kuluttajansuojan. Ne tarjoavat kuluttajille selkeät ja erikseen määritellyt oikeudet, kun he ostavat tavaroita kotimaastaan tai muista jäsenvaltioista. Näillä säännöillä korvataan nykyiset tavarakauppaa koskevat kansalliset säännöt, joten kuluttajansuojan taso voi joissakin jäsenvaltioissa joiltakin osin laskea. Tilannetta tasapainottaa kuitenkin se, että kuluttajansuojan taso muilta osin paranee nykyisiin kansallisiin sääntöihin verrattuna.

Tavaroiden etämyyntiä ja perinteistä kauppaa koskevat täysin yhdenmukaistetut säännöt edistävät myös perusoikeuskirjan 16 artiklassa asetetun tavoitteen saavuttamista, koska yritysten on helpompi myydä tavaroita EU:ssa. Yrityksillä on myös paremmat edellytykset laajentaa liiketoimintaansa.

Selkeät sopimusoikeuden säännöt voivat edistää myös perusoikeuskirjan 47 artiklassa asetetun tavoitteen toteuttamista (oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin), koska ne voivat parantaa kuluttajien mahdollisuuksia käyttää oikeuttaan tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin

39 Vaikutustenarviointiraportti ja sen tiivistelmä ovat saatavilla osoitteessa http://ec.europa.eu/justice/contract/digital-contract-rules/index_en.htm.

40 SWD (2017) 354 final, Impacts of fully harmonised rules on contracts for the sales of goods.

41 Kuluttajatulostaulu, vuoden 2017 laitos.

42 2016/JUST/023, saatavilla osoitteessa https://ec.europa.eu/info/publications/fitness-check-consumer-and-marketing-law_en.

43 Executive Summary of the study on the costs and benefits of minimum harmonisation under the CSGD and of potential full harmonisation of selected consumer protection areas.

tuomioistuimissa. Uusien sääntöjen pitäisi myös selkeyttää riita-asian syntyessä käytettävissä olevia oikeussuojakeinoja.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Muutetulla ehdotuksella ei ole vaikutusta talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Muutettuun ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Muutetulla ehdotuksella laajennetaan alkuperäisen ehdotuksen soveltamisalaa, joka koski ainoastaan verkkokauppaa ja muuta etämyyntiä, niin että se kattaa nyt myös perinteisen kaupan. Alkuperäiseen ehdotukseen tehdyt muutokset ovat soveltamisalan laajentamiseen ja direktiivin 1999/44/EY kumoamiseen liittyviä teknisiä mukautuksia, eli viittaukset ”verkkokauppaan ja muuhun etämyyntiin” on poistettu ja toisaalta on lisätty säännös direktiivin 1999/44/EY kumoamisesta. Lisäksi on täsmennetty sitä, mihin sopimukseen muutetun ehdotuksen täytäntöönpanotoimenpiteitä sovelletaan ajallisesti, ja otettu mukaan eräitä direktiivin 1999/44/EY säännöksiä, jotka ovat tarpeen tämän direktiivin täydentämiseksi em. direktiivin kumoamisen jälkeen, kuten ’tuottajan’ määritelmä. Lisäksi on tehty joukko teknisiä mukautuksia säädöksen johdonmukaisuuden ja selkeyden parantamiseksi.

Johdanto-osassa muutoksia on tehty 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 21, 22, 23, 26, 28, 30, 34, 37, 38 ja 42 kappaleeseen. Aiempi johdanto-osan 4 kappale on poistettu ja 5, 6 ja 7 kappale on numeroitu uudelleen 4, 5 ja 6 kappaleeksi, joiden jälkeen on lisätty uusi 7 kappale. Säädososassa muutoksia on tehty 1, 2, 15 ja 19 artiklaan, minkä lisäksi 20 ja 21 artikla ovat kokonaan uusia. Alkuperäisen ehdotuksen 20, 21 ja 22 artikla on numeroitu uudelleen 22, 23 ja 24 artiklaksi.

Muutettu ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

tietyistä tavaroiden verkkotavarakauppaa ja muuta etämyyntiä koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁴⁴,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Jotta unioni voisi säilyttää kilpailukykynsä globaaleilla markkinoilla, sen on parannettava sisämarkkinoiden toimintaa ja pystyttävä vastaamaan niihin moninaisiin haasteisiin, joita yhä enenevässä määrin teknologiaan perustuva talouskehitys tuo tullessaan. Digitaalisten sisämarkkinoiden strategiassa⁴⁵ esitetään kattava kehys, joka helpottaa digitaalisen ulottuvuuden liittämistä sisämarkkinoihin. Strategian ensimmäisessä pilarissa pyritään puuttumaan EU:n sisäisen kaupan hajanaisuuteen poistamalla suurimmat rajat ylittävän verkkokaupan kehitystä haittaavat esteet, koska rajat ylittävä verkkokauppa muodostaa valtaosan rajat ylittävästä kuluttajakaupasta.
- (2) Jotta voidaan toteuttaa todelliset digitaaliset sisämarkkinat varmistaa sisämarkkinoiden moitteeton toiminta, on yhdenmukaistettava tietyt digitaalisen sisällön toimittamista koskeviin sopimuksiin liittyvät seikat korkeatasoinen kuluttajansuoja huomioon ottaen.
- (3) Verkkokauppa on yksi kasvun pääasiallinen vauhdittaja pääasiallisista vauhdittajista digitaalisilla sisämarkkinoilla. Sen tarjoamia mahdollisuuksia ei ole kuitenkaan hyödynnetty läheskään täysimääräisesti. Jotta vahvistetaan unionin kilpailukykyä ja tuetaan kasvua, unionin on toimittava nopeasti ja kannustettava talouden toimijoita hyödyntämään kaikkia digitaalisten sisämarkkinoiden tarjoamia mahdollisuuksia. Digitaalisten sisämarkkinoiden koko potentiaali voidaan kuitenkin ottaa käyttöön vain jos kaikkien markkinatoimijoiden on helppo osallistua tavaroiden verkko rajat

44 EUVL C 264, 20.7.2016, s. 57.

45 COM(2015) 192 final.

ylittävään tavarakauppaan, ja tehdä verkko-ostoksia ostokset luottavaisin mielin mukaan lukien. Sopimusoikeuden säännöt, joiden pohjalta markkinatoimijat toteuttavat liiketoimia, vaikuttavat keskeisellä tavalla yritysten päätöksiin tarjota tuotteitaan verkossa yli rajojen. Samat säännöt vaikuttavat myös kuluttajien halukkuuteen tehdä ostoksia verkossa.

- (4) ~~Vaikka valtaosa unionissa tapahtuvasta etämyynistä muodostuu tavaroiden verkkokaupasta, tämän direktiivin tulisi kattaa kaikenlainen etämyynti jakelukanavasta riippumatta, puhelin- ja postimyynti mukaan lukien, jotta voidaan välttää kilpailun aiheeton vääristyminen ja luoda kaikille etämyyntiä harjoittaville yrityksille tasavertaiset toimintaedellytykset.~~
- (54) ~~Tavaroiden verkko~~ Tavarakauppaan ja muuhun etämyyntiin sovellettavat unionin säännöt ovat edelleen hajanaiset, vaikka säännöt ennen sopimuksentekoa sovellettavasta tiedonantovelvollisuudesta, etäsopimukseen liittyvästä peruuttamisoikeudesta ja toimitusehdoista on jo täysin yhdenmukaistettu. Muut keskeiset sopimusoikeuden osa-alueet, kuten sopimuksen mukaisuuskriteerit, oikeussuojakeinot ja niiden käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt silloin kun tavara ei ole sopimuksen mukaista, on nyt yhdenmukaistettu vähimmäistasolla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella 1999/44/EY⁴⁶. Jäsenvaltioilla on ollut mahdollisuus antaa unionin sääntöjä tiukempia säännöksiä ja ottaa käyttöön sääntöjä, joilla varmistetaan vielä korkeatasoisempi kuluttajansuoja. Ne ovatkin käyttäneet tätä oikeuttaan eri seikkojen suhteen ja vaihtelevassa määrin. Tämän seurauksena ~~kuluttajasopimuksia koskevan unionin lainsäädännön~~ direktiivin 1999/44/EY kansalliset täytäntöönpanosäännökset ~~eroavat toisistaan huomattavasti myyntisopimusten~~ tietyissä keskeisissä osissa, joita ovat muun muassa oikeussuojakeinojen mahdollinen hierarkia, lakisääteisen takuuajan kesto, käänteisen todistustaakan voimassaoloaika ja määräaika, jonka kuluessa tavaran virheestä on ilmoitettava myyjälle.
- (65) Nykytilanteessa esiintyvät eroavuudet voivat vaikuttaa kielteisesti sekä yrityksiin että kuluttajiin. Kun yritykset suuntaavat toimintaansa muiden jäsenvaltioiden kuluttajille, niiden on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 593/2008⁴⁷ nojalla otettava huomioon kuluttajan vakinaisen asuinmaan kuluttajasopimuksia koskevat pakottavat säännökset. Koska nämä säännöt ovat eri jäsenvaltioissa erilaiset, yrityksille voi aiheutua ylimääräisiä kustannuksia. Tämän vuoksi monet yritykset jatkavat toimintaansa mieluummin vain sijoittautumismaassaan tai vievät tuotteitaan vain yhteen tai kahteen jäsenvaltioon. Rajat ylittävään ~~verkkokauppaan~~ kauppaan liittyvien lisäkustannusten ja muiden riskien välttelyn seurauksena yritykset menettävät mahdollisuuksia laajentaa liiketoimintaa ja hyödyntää mittakaavaetuja. Tämä koskee erityisesti pieniä ja keskisuuria yrityksiä.
- (76) Vaikka kuluttajilla on asetuksen (EY) N:o 593/2008 soveltamisen ansiosta korkeatasoinen suoja heidän tehdessään ostoksia ~~verkossa tai muita etämyyntikanavia käyttäen~~ toisista jäsenvaltioista, säännösten hajanaisuus heikentää myös kuluttajien luottamusta ~~verkkokauppaan~~ rajat ylittäviin liiketoimiin. Epäluottamuksen taustalla on monia syitä, mutta kuluttajien suurimpia huolenaiheita on epävarmuus keskeisistä sopimusoikeuksista. Epävarmuutta esiintyy riippumatta siitä, onko kuluttajilla

46 Kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista 25 päivänä toukokuuta 1999 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/44/EY, EYVL L 171, 7.7.1999, s. 12.

47 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 593/2008, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma I), EUVL L177, 4.7.2008, s. 6.

suojanaan oman jäsenvaltion kuluttajasopimuksia koskevat pakottavat säännöt tilanteessa, jossa myyjä suuntaa toimintaansa näille kuluttajille yli rajojen, tai tekevätkö kuluttajat rajat ylittäviä sopimuksia sellaisen myyjän kanssa, joka ei harjoita kaupallista toimintaa kuluttajan jäsenvaltiossa.

- (7) Vaikka tavaroiden verkkokauppa muodostaa valtaosan rajat ylittävistä kaupasta unionissa, kansallisten sopimusoikeuden säännösten eroavuudet aiheuttavat ongelmia sekä etämyyntikanavia käyttäville että perinteistä kauppaa harjoittaville vähittäiskauppiaille ja estävät näitä laajentamasta toimintaansa yli rajojen. Tämän direktiivin olisi katettava kaikki myyntikanavat, jotta voidaan luoda tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille yrityksille, jotka myyvät tavaroita kuluttajille. Vahvistamalla tällä direktiivillä kaikkiin myyntikanaviin sovellettavat yhdenmukaiset säännöt voitaisiin välttää eroavuudet, jotka aiheuttavat kohtuutonta rasitusta niille unionissa toimiville yhä lukuisammille vähittäiskauppiaille, jotka myyvät tavaroita sekä perinteisen että verkkokaupan kautta. EU:n kuluttajansuoja- ja markkinointilainsäädäntöä koskeva REFIT-toimivuustarkastus⁴⁸, joka kattoi myös direktiivin 1999/44/EY, vahvisti, että on edelleen tarpeen säilyttää kaikkia myyntikanavia koskevat yhdenmukaiset kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevat säännöt.
- (8) Jotta nämä kansallisten säännösten hajanaisuudesta johtuvat ongelmat voitaisiin ratkaista, yritysten ja kuluttajien olisi voitava luottaa ~~tavaroiden verkkokauppaan~~ tavarakauppaan ja muuta etämyyntiä koskeviin täysin yhdenmukaistettuihin, kohdennettuihin sääntöihin. Yhdenmukaiset säännöt ovat tarpeen useiden kuluttajasopimusoikeuden keskeisten seikkojen osalta, sillä nykyinen vähimmäistason yhdenmukaistaminen on johtanut eroavuuksiin, jotka muodostavat kaupan esteitä kaikkialla unionissa. Siksi tällä direktiivillä olisi kumottava vähimmäistason yhdenmukaistamista koskeva direktiivi 1999/44/EY ja otettava käyttöön tavarakauppaan koskeviin sopimuksiin sovellettavat täysin yhdenmukaistetut säännöt.
- (9) Täysin yhdenmukaistettujen kuluttajasopimussääntöjen ansiosta elinkeinonharjoittajien on helpompi tarjota tuotteitaan muissa jäsenvaltioissa. Yritysten kustannukset vähenevät, koska niiden ei tarvitse enää ottaa huomioon erilaisia pakottavia kuluttajasopimussääntöjä. Oikeusvarmuus paranee, ja yritykset voivat myydä tuotteitaan ~~etämyyntinä~~ toisiin jäsenvaltioihin vakaassa sopimusoikeudellisessa ympäristössä.
- (10) Vähittäiskauppioiden keskinäisen kilpailun lisääntyessä kuluttajien saataville tulee todennäköisesti laajempi tuotevalikoima kilpailukykyisempään hintaan. Kohdennettujen, täysin yhdenmukaistettujen sääntöjen ansiosta kuluttajat voivat nauttia korkeatasoisesta kuluttajansuojasta ja paremmasta elintasosta. Tämä puolestaan lisäisi heidän luottamustaan rajat ylittävään ~~etämyyntiin ja erityisesti verkkokauppaan~~. Kuluttajat suhtautuvat rajat ylittävään ~~etämyyntiin~~ kauppaan luottavaisemmin, kun he tietävät, että heillä on samat oikeudet kaikkialla unionissa.

48 Komission yksiköiden valmisteluasiakirja {SWD(2017) 208 final}, Report of the Fitness Check on Directive 2005/29/EC of the European Parliament and of the Council of 11 May 2005 concerning unfair business-to-consumer commercial practices in the internal market and amending Council Directive 84/450/EEC, Directives 97/7/EC, 98/27/EC and 2002/65/EC of the European Parliament and of the Council and Regulation (EC) No 2006/2004 of the European Parliament and of the Council ('Unfair Commercial Practices Directive'); neuvoston direktiivi 93/13/ETY, annettu 5 päivänä huhtikuuta 1993, kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehtoista; Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/6/EY, annettu 16 päivänä helmikuuta 1998, kuluttajansuojasta kuluttajille tarjottavien tuotteiden hintojen ilmoittamisesta; Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/44/EY, annettu 25 päivänä toukokuuta 1999, kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista; Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/22/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, kuluttajien etujen suojaamista tarkoittavista kieltokanteista; Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/114/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta.

- (11) Tämän direktiivin sisältämiä sääntöjä sovelletaan ~~tavaroiden verkko-~~tavarakauppaan ja ~~muuhun etämyyntiin~~ vain niiden sopimusoikeuden keskeisten osien suhteen, joiden avulla voidaan poistaa sopimusoikeudesta johtuvat kaupan esteet digitaalisilla sisämarkkinoilla. Tämän vuoksi säännöt, jotka koskevat sopimuksenmukaisuusvaatimuksia, kuluttajien saatavilla olevia oikeussuojakeinoja siinä tapauksessa, että tavara ei ole sopimuksen mukaista, ja näiden oikeussuojakeinojen käyttöä, olisi yhdenmukaistettava täysimääräisesti ja kuluttajansuojan tasoa parannettava direktiiviin 1999/44/EY verrattuna.
- (12) Silloin kun jokin sopimus koskee sekä tavaroiden myyntiä että palvelujen tarjoamista, direktiiviä olisi sovellettava ainoastaan tavaroiden myyntiä koskevaan sopimuksen osaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2011/83/EU⁴⁹ vahvistetun lähestymistavan mukaisesti.
- (13) Tätä direktiiviä ei pitäisi soveltaa esimerkiksi DVD- ja CD-levyihin, joihin digitaalinen sisältö on tallennettu niin, että levyt toimivat ainoastaan digitaalisen sisällön siirtovälineenä. Sen sijaan tätä direktiiviä olisi sovellettava digitaaliseen sisältöön, joka on integroitu tavaroihin, esimerkiksi kotitalouskoneisiin ja leluihin, kun se toimii niiden erottamattomana osana niin, että sen toiminnot ovat toissijaisia näiden tavaroiden ensisijaisiin toimintoihin nähden.
- (14) Tämän direktiivin ei pitäisi vaikuttaa sopimusoikeuden alalla annettuun jäsenvaltioiden lainsäädäntöön sellaisten näkökohtien osalta, joita ei säännellä tällä direktiivillä. Lisäksi Jäsenvaltioiden olisi myös tietyillä tällä direktiivillä säännellyillä aloilla voitava säätää antaa sääntöjä sellaisista seikkoihin liittyvistä yksityiskohtaisemmista edellytyksistä seikoista, joita ei säännellä siltä osin kuin niitä ei ole täysin yhdenmukaistettu tällä direktiivillä: tämä koskee kuluttajan oikeuksien käyttöä koskevia vanhentumisaikoja, ja kaupallisia takuita. Lisäksi ja jäsenvaltioiden olisi voitava säätää myyjän takautumisoikeutta koskevista yksityiskohtaisemmista edellytyksistä.
- (15) ~~Silloin kun t~~Tällä direktiivillä vahvistetuissa säännöissä vahvistetut säännöt viitataan samoihin käsitteisiin kuin direktiivissä 1999/44/EY ja täydentävät direktiivissä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2011/83/EU, niitä olisi sovellettava ja tulkittava yhdenmukaisesti mainituilla direktiiveillä vahvistettujen sääntöjen kanssa vahvistettuja sääntöjä. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/83/EU säännökset koskevat pääasiassa ennen sopimuksentekoa sovellettavaa tiedonantovelvollisuutta, etämyyntisopimuksiin ja muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyihin sopimuksiin liittyvää peruuttamisoikeutta sekä tavaroiden toimittamista ja vaaranvastuun siirtymistä, kun taas tällä direktiivillä käyttöön otettavat säännöt koskevat tavaroiden sopimuksenmukaisuutta, kuluttajien saatavilla olevia oikeussuojakeinoja siinä tapauksessa, että tavara ei ole sopimuksen mukaista, sekä näiden oikeussuojakeinojen käyttöä koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä, sellaisina kuin niitä on tulkittu Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä.
- (16) Oikeudellisen selkeyden vuoksi ~~tähän direktiiviin sisältyy~~ tässä direktiivissä olisi oltava myyntisopimuksen määritelmä. Kyseisessä Määritelmän mukaan määritelmässä olisi säädettävä, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat myös sopimukset, jotka koskevat sellaisia tavaroita, jotka on valmistettava tai tuotettava myöhemmin, esimerkiksi kuluttajan vaatimusten mukaisesti.

49 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta, EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64.

- (17) Jotta voitaisiin lisätä selkeyttä ja oikeusvarmuutta sekä myyjien että kuluttajien kannalta, tässä direktiivissä olisi määriteltävä sopimuksen käsite. Kyseisessä Tämä määritelmä määritelmässä olisi noudattaa noudatettava kaikkien jäsenvaltioiden yhteisiä perinteitä, ~~koska sen joiden~~ mukaan sopimuksen olemassaolo edellyttää tahdonilmaisua, jonka on tarkoitus synnyttää velvoitteita tai muita oikeusvaikutuksia.
- (18) Jotta voidaan ottaa tasapuolisesti huomioon oikeusvarmuuden vaatimus ja oikeudellisten sääntöjen tarvittava joustavuus, viittausta siihen, mitä henkilöltä voidaan odottaa, olisi tässä direktiivissä pidettävä viittauksena siihen, mitä voidaan kohtuudella odottaa. Kohtuullisuutta olisi arvioitava objektiivisesti, ottaen huomioon sopimuksen luonne ja tarkoitus, asiaan liittyvät olosuhteet ja osapuolten kauppatavat ja käytännöt. Erityisesti korjaamiseen tai vaihtamiseen kuluvan ajan kohtuullisuutta olisi arvioitava objektiivisesti, ottaen huomioon kyseisen tavarän ja virheen luonne.
- (19) Sen selkeyttämiseksi, mitä kuluttaja voi odottaa tavaralta ja mitä myyjän vastuu kattaa siinä tapauksessa, että toimitus ei vastaa odotuksia, on olennaista yhdenmukaistaa täysimääräisesti sopimuksenmukaisuuden määrittämistä koskevat säännöt. Soveltamalla sekä subjektiivisia että objektiivisia kriteerejä olisi voitava taata myyntisopimuksen kummankin osapuolen oikeudet edut. Sopimuksenmukaisuutta olisi arvioitava ottamalla huomioon paitsi vaatimukset, jotka on nimenomaisesti mainittu sopimuksessa (kuten ne ennen sopimuksentekoa annettavat tiedot, jotka ovat olennainen osa sopimusta), myös tietyt objektiiviset vaatimukset suhteessa siihen, mitä tavaralta yleensä odotetaan, kuten tarkoituksenmukaisuus, pakkaus, asennusohjeet ja tavanomaiset laatuun ja ominaisuuksiin liittyvät vaatimukset.
- (20) Suuri osa kulutustavaroista on tarkoitus asentaa ennen kuin kuluttaja voi käyttää niitä. Sen vuoksi tavarän virheellisestä asennuksesta johtuvaa virhettä olisi pidettävä sopimusevastaisuutena, jos asennus tapahtui myyjän toimesta tai myyjän valvonnassa, tai jos kuluttaja asensi tavarän, mutta virheellinen asennus johtuu virheellisistä asennusohjeista.
- (21) Sopimuksenmukaisuuden tulisi kattaa sekä aineelliset että oikeudelliset virheet. Kolmannen oikeudet ja muut oikeudelliset virheet saattavat estää kuluttajaa käyttämästä tavaraa tai joitakin sen ominaisuuksia sopimuksen mukaisella tavalla, jos ~~oikeuden~~ oikeuksien haltija oikeutetusti pakottaa kuluttajan lopettamaan tällaisten oikeuksien loukkaamisen. Sen vuoksi myyjän olisi varmistettava, että tavaraan ei kohdistu mitään kolmansien oikeuksia, jotka estävät kuluttajaa käyttämästä tavaraa sopimuksen mukaisesti.
- (22) Vaikka yhtäältä olisi varmistettava sopimusvapaus sopimuksenmukaisuuskriteerien osalta, sopimuksenmukaisuuskriteerejä ja virheellistä asennusta koskevista pakottavista säännöistä olisi voitava poiketa kuluttajan etujen vastaisesti vain jos kuluttajalle on nimenomaisesti ilmoitettu siitä ja hän on nimenomaisesti suostunut siihen sopimusta tehdessään, jotta voidaan välttää virheestä johtuvan korvausvelvollisuuden kiertäminen ja varmistaa korkeatasoinen kuluttajansuoja.
- (23) On tärkeää varmistaa kulutustavaroiden pidempi käyttöaika, jotta voidaan edistää kestävämpiä kulutusmalleja ja kiertotaloutta. Vastaavasti on olennaisen tärkeää lisätä luottamusta ~~sisämarkkinoihin~~ sisämarkkinoiden toimintaan pitämällä vaatimustenvastaiset tuotteet poissa unionin markkinoilta siten, että lujitetaan markkinavalvontaa ja tarjotaan talouden toimijoille oikeanlaisia kannustimia. Tuotekohtainen unionin lainsäädäntö on näihin tarkoituksiin soveltuvin tapa ottaa käyttöön eri tuotetyyppien ja -ryhmien kestävyyttä koskevia ja muita tuotekohtaisia vaatimuksia soveltamalla tätä varten mukautettuja kriteerejä. Sen vuoksi tällä

direktiivillä olisi täydennettävä tämän tällaisen alakohtaisen tuotekohtaisen unionin lainsäädännön tavoitteita. Jos sellaisessa ennen sopimuksentekoa annetussa lausumassa, joka muodostaa osan myyntisopimusta, on annettu erityisiä kestävyyttä koskevia tietoja, kuluttajan olisi voitava luottaa näihin tietoihin osana sopimuksenmukaisuuskriteerejä.

- (24) Jotta voitaisiin parantaa oikeusvarmuutta sekä kuluttajien että myyjien kannalta, olisi ilmoitettava selkeästi ajankohta, jolloin tavarán sopimuksenmukaisuutta olisi arvioitava. Jotta voitaisiin varmistaa johdonmukaisuus tämän direktiivin ja direktiivin 2011/83/EU välillä, on aiheellista ilmoittaa, että tavarán sopimuksenmukaisuutta arvioidaan vaaranvastuun siirtymisajankohdan mukaan. Silloin kun tavara edellyttää asentamista, tätä ajankohtaa on kuitenkin mukautettava.
- (25) Jäsenvaltioiden valinnainen mahdollisuus pitää voimassa kuluttajaa koskeva velvollisuus ilmoittaa virheestä saattaa johtaa siihen, että nämä voivat helposti menettää perustellun oikeutensa oikeussuojakeinoihin, jos ilmoitus viivästyy tai jää kokonaan tekemättä erityisesti rajat ylittävien liiketoimien yhteydessä, kun sovelletaan toisen jäsenvaltion lakia eikä kuluttaja ole tietoinen tämän toisen jäsenvaltion lainsäädännöstä johtuvasta ilmoitusvelvollisuudesta. Sen vuoksi ei pitäisi säätää kuluttajaa koskevasta ilmoitusvelvollisuudesta. Tätä varten olisi estettävä jäsenvaltioita ottamasta käyttöön tai pitämästä voimassa vaatimuksia, joiden mukaan kuluttajan on ilmoitettava myyjälle virheestä tietyn määräajan kuluessa.
- (26) Jotta yritykset voisivat soveltaa yksiä ja samoja sääntöjä kaikkialla unionissa, on tarpeen yhdenmukaistaa täysimääräisesti määräaika, jonka kuluessa virhettä koskeva todistustaakka on käänteinen kuluttajan hyväksi. Jotta kuluttaja voi vedota sopimuksenvastaisuutta koskevaan oletamaan, kahden ensimmäisen vuoden aikana riittää, että hän voi osoittaa, että tavara ei ole sopimuksen mukaista, ilman että hänen tarvitsee myös todistaa, että virhe oli olemassa ajankohtana, jolloin sopimuksenmukaisuus on määritettävä. Jotta voidaan parantaa sopimuksenvastaisuustilanteessa käytettävissä oleviin oikeussuojakeinoihin liittyvää oikeusvarmuutta ja poistaa yksi suurimmista ~~digitaalisten~~ sisämarkkinoiden esteistä, olisi säädettävä täysin yhdenmukaistetusta järjestyksestä, jonka mukaan oikeussuojakeinoja voidaan käyttää. Kuluttajalla olisi erityisesti oltava mahdollisuus valita ensimmäisenä oikeussuojakeinona tavarán korjaaminen tai vaihtaminen, koska tämän edistäisi sopimussuhteen ja keskinäisen luottamuksen säilymistä. Antamalla kuluttajille mahdollisuus vaatia tavarán korjaamista voidaan myös kannustaa kestävää kulutusta ja edistää siten tuotteiden kestävyyttä.
- (27) Kuluttajan mahdollisuutta valita korjaamisen ja vaihtamisen välillä olisi rajoitettava vain jos valittu vaihtoehto olisi toiseen käytettävissä olevaan vaihtoehtoon verrattuna kohtuuton, mahdoton tai lainvastainen. Voisi esimerkiksi olla kohtuutonta vaatia tavarán vaihtamista vähäisen naarmun vuoksi, jos vaihtamisesta aiheutuisi huomattavat kustannukset, vaikka naarmu voitaisiin myös helposti korjata.
- (28) Jos myyjä ei ole oikaissut virhettä korjaamalla tai vaihtamalla tavarán kohtuullisessa ajassa ja siten, että siitä ei aiheudu kuluttajalle merkittävää haittaa, kuluttajalla olisi oltava oikeus hinnanalennukseen tai sopimuksen purkamiseen. Erityisesti mahdollisen korjaamisen tai vaihtamisen ~~on~~ olisi tapahduttava tämän kohtuullisen ajan kuluessa. Se, mitä voidaan pitää kohtuullisena aikana, olisi määritettävä objektiivisesti ottaen huomioon tavarán ja virheen luonne. Jos myyjä ei kohtuullisen ajan kuluessa ole oikaissut virhettä, kuluttajalla ei pitäisi olla velvollisuutta hyväksyä myyjän uusia, samaa virhettä koskevia oikaisuyrityksiä.

- (29) Koska oikeus purkaa sopimus virheen vuoksi on tärkeä oikeussuojakeino, jota voidaan soveltaa, jos korjaaminen tai vaihtaminen ei ole mahdollista tai ne ovat epäonnistuneet, kuluttajalla olisi oltava oikeus purkaa sopimus myös kun kyseessä on vähäinen virhe. Tämä kannustaisi voimakkaasti virheiden oikaisemiseen varhaisessa vaiheessa. Jotta kuluttajan oikeus purkaa sopimus toteutuisi tehokkaasti myös silloin, kun kuluttaja hankkii useita tavaroita, joista osa on hankinnan pääkohteen lisätarvikkeita, joita kuluttaja ei olisi hankkinut ilman kyseistä pääkohdetta, ja hankinnan pääkohde on virheellinen, kuluttajalla olisi oltava oikeus purkaa sopimus myös näiden lisätarvikkeiden osalta, vaikka ne olisivat sopimuksen mukaisia.
- (30) Kun kuluttaja purkaa sopimuksen virheen vuoksi, tässä direktiivissä ~~säädetään~~ olisi säädettävä ainoastaan purkamisoikeuden tärkeimmistä vaikutuksista ja edellytyksistä, erityisesti osapuolten velvollisuudesta palauttaa se, minkä se on saanut toiselta osapuolelta. Tämä tarkoittaa, että myyjän olisi palautettava kuluttajalta saatu kauppahinta ja kuluttajan ~~on~~ olisi palautettava tavarat.
- (31) Jotta kuluttajan oikeus purkaa sopimus toteutuisi tehokkaasti ja jotta samalla voitaisiin estää kuluttajan perusteeton etu, kuluttajan velvollisuus maksaa tavarat arvon alenemisesta olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan tilanteita, joissa arvon aleneminen ylittää normaalin käytön. Kuluttajan ei missään tapauksessa pitäisi joutua maksamaan enempää kuin tavarasta sovittu hinta. Jos tavaraa ei voida palauttaa siksi, että se on tuhoutunut tai kadonnut, kuluttajan olisi maksettava tuhoutuneen tavarat rahallinen arvo. Kuluttajaa ei kuitenkaan pitäisi velvoittaa maksamaan tavarat rahallista arvoa, jos tuhoutuminen tai katoaminen johtuu tavarat virheestä.
- (32) Jotta voitaisiin parantaa oikeusvarmuutta myyjien kannalta ja lisätä kuluttajien luottamusta rajat ylittäviin ostoksiin, on tarpeen yhdenmukaistaa ajanjakso, jonka aikana myyjä on vastuussa kaikista virheistä, jotka ovat olemassa silloin kun kuluttaja saa tavarat tosiasialliseen hallintaansa. Koska jäsenvaltioiden enemmistö on ottanut direktiivin 1999/44/EY täytäntöönpanon yhteydessä käyttöön kahden vuoden määräajan, jota markkinatoimijat pitävät käytännössä kohtuullisena, tämä määräaika olisi pidettävä voimassa.
- (33) Jotta voitaisiin varmistaa, että kuluttajat ovat paremmin perillä oikeuksistaan ja helpottaa tavarat virheeseen liittyviä kuluttajan oikeuksia koskevien unionin sääntöjen täytäntöönpanoa, tällä direktiivillä olisi yhdenmukaistettava ajanjakso, jonka kuluessa sovelletaan käänteistä todistustaakkaa kuluttajan hyväksi, sen ajanjakson kanssa, jonka kuluessa myyjä on vastuussa kaikista virheistä.
- (34) Avoimuuden varmistamiseksi olisi säädettävä tietyistä kaupallisista takuita koskevista avoimuusvaatimuksista. Oikeusvarmuuden parantamiseksi ja kuluttajien harhaanjohtamisen välttämiseksi tässä direktiivissä ~~säädetään~~ olisi säädettävä lisäksi, että jos mainoksissa tai ennen sopimuksentekoa annettavissa tiedoissa mainitut kaupalliset takuuehdot ovat kuluttajan kannalta suotuisammat kuin takuutodistuksessa olevat ehdot, sovelletaan ensisijaisesti suotuisampia ehtoja. Tässä direktiivissä olisi myös säädettävä takuutodistuksen sisällöstä ja siitä, miten se olisi toimitettava kuluttajalle. Jäsenvaltioiden olisi voitava antaa sääntöjä muista kaupallisista takuita koskevista seikoista, joita ei säännellä tällä direktiivillä, edellyttäen että nämä säännöt eivät estä kuluttajia saamasta suojelua, joka heille myönnetään tämän direktiivin täysin yhdenmukaistetuilla kaupallisista takuita koskevilla säännöksillä.
- (35) Koska myyjä on vastuussa kuluttajalle tavarat virheestä, joka johtuu myyjän tai kolmannen osapuolen liiketoimintaketjun aikaisemmassa vaiheessa toteuttamasta toimesta tai laiminlyönnistä, on perusteltua, että myyjällä olisi oltava oikeus vaatia

oikaisua vastuussa olevalta osapuolelta. Tämän direktiivin ei kuitenkaan pitäisi vaikuttaa sopimusvapauden periaatteeseen myyjän ja liiketoimintaketjun muiden osapuolten välillä. Tuon oikeuden käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja erityisesti se, keneltä tällaista oikaisua olisi vaadittava ja millä tavoin, olisi vahvistettava jäsenvaltioiden toimesta.

- (36) Henkilöille tai organisaatioille, joilla kansallisen lainsäädännön mukaan on oikeutettu intressi suojella kuluttajasopimuksiin liittyviä oikeuksia, olisi annettava oikeus saattaa asia joko tuomioistuimen tai sellaisen hallintoviranomaisen käsiteltäväksi, jolla on toimivalta ratkaista valitukset tai ryhtyä asianmukaiseen oikeudelliseen menettelyyn.
- (37) Mikään tässä direktiivissä ei saisi vaikuttaa kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjen soveltamiseen, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 593/2008 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 1215/2012⁵⁰.
- (38) Direktiiviä 1999/44/EY olisi ~~muutettava etämyyntisopimusten sulkemiseksi sen soveltamisalan ulkopuolelle kumottava~~. Kumoamispäivän olisi oltava se päivä, johon mennessä tämä direktiivi on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä. Jotta voidaan varmistaa, että niitä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, joita jäsenvaltiot tarvitsevat tämän direktiivin noudattamista varten, sovelletaan yhdenmukaisesti sopimuksiin, jotka tehdään siitä päivästä lukien, johon mennessä tämä direktiivi on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä, tätä direktiiviä ei pitäisi soveltaa sopimuksiin, jotka on tehty ennen kyseistä päivää.
- (39) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 2006/2004⁵¹ olisi muutettava sisällyttämällä sen liitteeseen viittaus tähän direktiiviin, jotta voidaan vahvistaa tämän direktiivin täytäntöönpanoon liittyvää rajat ylittävää yhteistyötä.
- (40) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2009/22/EY⁵² olisi muutettava sisällyttämällä sen liitteeseen viittaus tähän direktiiviin, jotta voidaan varmistaa tässä direktiivissä vahvistettujen kuluttajien etujen suojeleminen.
- (41) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁵³ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, josta käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (42) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän ~~asetuksen~~ direktiivin tavoitetta, eli sisämarkkinoiden toiminnan edistämistä puuttamalla johdonmukaisella tavalla sopimusoikeudesta johtuviin rajat ylittävän tavaroiden verkkotavarakaupan ja muun etämyynnin esteisiin unionissa, koska yksittäiset jäsenvaltiot eivät yksinään pysty puuttamaan vallitsevaan lainsäädännön hajanaisuuteen varmistamalla, että niiden oma lainsäädäntö on yhdenmukainen muiden jäsenvaltioiden lainsäädännön kanssa. ~~Sen sijaan tämän direktiivin tavoite, vaan se~~ voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla poistamalla havaitut sopimusoikeudesta johtuvat esteet täysimääräisen

50 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1215/2012 tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla (uudelleenlaadittu), EUVL L 351, 20.12.2012, s. 1.

51 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 2006/2004, annettu 27 päivänä lokakuuta 2004, kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä, EUVL L 165, 18.6.2004, EUVL C 364, 9.12.2004, s. 1.

52 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/22/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, kuluttajien etujen suojaamista tarkoittavista kieltokanteista, EUVL L 110, 1.5.2009, s. 30.

53 EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

yhdenmukaistamisen avulla, joten unioni voi tämän direktiivin tavoitteen saavuttamiseksi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

- (43) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja erityisesti sen 16, 38 ja 47 artiklassa vahvistettuja periaatteita,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tällä direktiivillä säädetään tiettyjä vaatimuksia, jotka koskevat myyjän ja kuluttajan välillä tehtäviä ~~että~~ myyntisopimuksia ja erityisesti tavaroiden sopimuksenmukaisuutta koskevia sääntöjä, oikeussuojakeinoja siinä tapauksessa, että tavara on sopimuksenvastaista, ja kyseisten oikeussuojakeinojen käyttöä koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä.
2. Tätä direktiiviä ei sovelleta palvelujen tarjoamista koskeviin ~~että~~sopimuksiin. Jos jokin sopimus koskee sekä tavaran myyntiä että palvelujen tarjoamista, tätä direktiiviä sovelletaan ainoastaan tavaran myyntiä koskevaan sopimuksen osaan.
3. Tätä direktiiviä ei sovelleta sellaiseen ~~pysyvään~~ aineelliseen välineeseen, johon digitaalinen sisältö on tallennettu, silloin kun tätä välinettä on käytetty ainoastaan siirtovälineenä digitaalisen sisällön toimittamiseksi kuluttajalle.
4. Jäsenvaltiot voivat sulkea tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle julkisessa huutokaupassa myydyt käytetyt tavarat, jos kuluttajilla on tilaisuus osallistua kaupantekoon henkilökohtaisesti.
45. Tämä direktiivi ei vaikuta kansalliseen yleiseen sopimusoikeuteen, kuten sopimuksen tekemistä, pätevyyttä tai vaikutuksia koskeviin sääntöihin, sopimuksen purkamisesta aiheutuvat seuraukset mukaan lukien, ellei tällaisia näkökohtia säännellä tällä direktiivillä.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- (a) 'myyntisopimuksella' sopimusta, jonka mukaisesti myyjä luovuttaa tai sitoutuu luovuttamaan kuluttajalle tavaran omistusoikeuden, mukaan lukien valmistettavien tai tuotettavien tavaroiden omistusoikeuden, ja kuluttaja maksaa tai sitoutuu maksamaan tavaran hinnan.
- (b) 'kuluttajalla' luonnollista henkilöä, joka tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia sopimuksia tehdessään toimii tarkoituksessa, joka ei kuulu hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa;
- (c) 'myyjällä' luonnollista henkilöä tai joko yksityisessä tai julkisessa omistuksessa olevaa oikeushenkilöä, joka tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia sopimuksia

tehdessään toimii tarkoituksessa, joka kuuluu hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa, sekä myyjän nimissä tai puolesta toimivaa henkilöä;

- (d) 'tuottajalla' tavarán valmistajaa tai sitä, joka tuo tavarán unionin alueelle taikka sitä, joka esiintyy tuottajana liittä-mällä tavaraan nimensä, tavaramerkkinsä tai muun erottuvan tunnuksensa;
- (e) 'tavaralla' irtainta esinettä, lukuun ottamatta seuraavia:
 - (a) tavaraa, joka myydään pakkohuutokaupalla tai muuten lain nojalla;
 - (b) vettä, kaasua ja sähköä, paitsi jos niitä pidetään kaupan tiettynä tilavuutena tai määrättynä määränä;
- ~~(f) 'etäsopimuksella' myyntisopimusta, joka tehdään etämyyntiä varten luodussa järjestelmässä ilman, että myyjä ja kuluttaja ovat samanaikaisesti fyysisesti läsnä, ja käyttäen pelkästään yhtä tai useampaa etäviestintä, kuten internetiä, sopimuksen tekemiseen asti, sopimuksen tekemisen ajankohta mukaan lukien;~~
- ~~(g) 'pysyvällä välineellä' välinettä, jonka avulla kuluttaja tai myyjä voi tallentaa hänelle henkilökohtaisesti osoitettuja tietoja siten, että tiedot ovat saatavilla myöhempää käyttöä varten tietojen käyttötarkoituksen kannalta asianmukaisen ajan, ja joka mahdollistaa tallennettujen tietojen toisinnan muuttumattomina;~~
- (f) 'kaupallisella takuulla' myyjän tai tuottajan (takuun antajan) kuluttajalle sopimuksenmukaisuutta koskevien lakisääteisten velvoitteiden lisäksi antamaa sitoumusta palauttaa kauppahinta, vaihtaa tai korjata tavara taikka muulla tavoin huoltaa tavaraa, jos se ei vastaa niitä ominaisuuksia tai muita kuin sopimuksenmukaisuuteen liittyviä vaatimuksia, jotka on esitetty takuutodistuksessa tai sopimuksentekohetkellä tai ennen sitä saatavilla olevassa tavaraa koskevassa mainonnassa;
- (g) 'sopimuksella' tahdonilmaisua, jonka on tarkoitus synnyttää velvoitteita tai muita oikeusvaikutuksia;
- (h) 'korjaamisella' tavarán saattamista sopimuksen mukaiseksi, jos tavarassa on virhe;
- (i) ilmauksella 'maksutta' ilman tavarán sopimuksen mukaiseksi saattamisesta aiheutuvia välttämättömiä kuluja, erityisesti lähetyskuluja sekä työ- ja materiaalikustannuksia.

3 artikla

Yhdenmukaistamisen taso

Jäsenvaltiot eivät saa pitää voimassa tai ottaa käyttöön tässä direktiivissä vahvistetuista säännöksistä poikkeavia säännöksiä eivätkä myöskään tiukempia tai sallivampia säännöksiä kuluttajansuojan erilaisen tason varmistamiseksi.

4 artikla

Sopimuksenmukaisuus

1. Myyjän on tarpeen mukaan varmistettava, että tavara on sopimuksen mukaista, eli että

- (a) se on määrältään, laadultaan ja ominaisuuksiltaan sopimuksen mukaista, mikä edellyttää myös, että jos myyjä esittää kuluttajalle näytteen tai mallin, tavaralla on oltava samat ominaisuudet ja laatu kuin tällä näytteellä tai mallilla;
 - (b) se soveltuu siihen erityiseen tarkoitukseen, johon kuluttaja sitä tarvitsee ja jonka kuluttaja on sopimuksen tekohetkellä saattanut myyjän tietoon ja jonka myyjä on hyväksynyt; ja
 - (c) sen laatu ja ominaisuudet vastaavat niitä ennen sopimuksentekoa annettuja lausumia, jotka ovat erottamaton osa sopimusta.
2. Jotta tavara olisi sopimuksen mukaista, sen on täytettävä myös 5, 6 ja 7 artiklassa säädetyt vaatimukset.
3. Mikä tahansa sopimusehto, jolla suljetaan pois 5 ja 6 artiklan vaikutusten soveltaminen tai poiketaan niistä tai muutetaan niitä kuluttajan vahingoksi, on pätevä vain jos kuluttaja tiesi tästä tavaraa koskevasta erityisehdosta sopimuksen tekoajankohtana ja hyväksyi sen tehdessään sopimuksen.

5 artikla

Tavarán sopimuksenmukaisuutta koskevat vaatimukset

Tavaroiden tulee tarpeen mukaan täyttää seuraavat vaatimukset:

- (a) niiden on sovelluttava kaikkiin tarkoituksiin, joihin vastaavanlaisia tavaroita yleensä käytetään;
- (b) niiden mukana on toimitettava sellaiset lisätarvikkeet, asennusohjeet tai muut ohjeet, jotka ostaja voi odottaa saavansa; ja
- (c) niiden laadun ja ominaisuuksien on oltava sellaisia kuin vastaavanlaisilla tavaroilla yleensä ja joita kuluttaja voi odottaa ottaen huomioon tavaroiden luonteen sekä julkisen lausuman, jonka myyjä tai muu henkilö on esittänyt liiketoimintaketjun aiemmissa vaiheissa tai joka on esitetty heidän puolestaan, paitsi jos myyjä osoittaa, että
 - i) hän ei tiennyt eikä hänen voida kohtuudella olettaa tienneen kyseisestä lausumasta;
 - ii) kyseinen lausuma oli oikaistu sopimuksentekohetkeen mennessä; tai
 - iii) kyseinen lausuma ei ole voinut vaikuttaa päätökseen ostaa tavaroita.

6 artikla

Virheellinen asennus

Silloin kun tavara on asennettu virheellisesti, virheellisestä asennuksesta johtuva sopimuksenvastaisuus rinnastetaan tavarán sopimuksenvastaisuuteen, jos

- (a) asennuksesta tai sen valvonnasta vastaa myyjä; tai
- (b) kuluttaja on asentanut tavarán, joka on tarkoitettu kuluttajan asennettavaksi, ja virheellinen asennus johtuu asennusohjeiden puutteellisuudesta.

7 artikla

Kolmannen oikeudet

Ajankohtana, jolloin sopimuksenmukaisuus määritetään 8 artiklan mukaisesti, tavaraan ei saa kohdistua mitään kolmannen oikeuksia, esimerkiksi immateriaalioikeuksiin perustuvia oikeuksia, niin että tavaraa voidaan käyttää sopimuksen mukaisesti.

8 artikla

Sopimuksenmukaisuuden määrittämisajankohta

1. Myyjä on vastuussa virheistä, jotka ovat olemassa silloin kun
 - (a) kuluttaja tai kuluttajan osoittama kolmas osapuoli, joka ei ole rahdinkuljettaja, on saanut tavaran fyysisesti hallintaansa; tai
 - (b) tavara luovutetaan kuluttajan valitsemalle rahdinkuljettajalle, jos myyjä ei ole ehdottanut kyseistä rahdinkuljettajaa tai myyjä ei ole ehdottanut kuljetusta lainkaan.
2. Jos tavaran asentamisesta tai sen valvonnasta vastasi myyjä, kuluttajan katsotaan saaneen tavaran fyysisesti hallintaansa, kun asennus on saatettu loppuun. Jos tavara on tarkoitettu kuluttajan asennettavaksi, kuluttajan katsotaan saaneen tavaran fyysisesti hallintaansa, kun kuluttajalla on ollut kohtuullisesti aikaa asentamiseen mutta joka tapauksessa viimeistään 30 päivän kuluttua 1 kohdassa tarkoitetusta ajankohdasta.
3. Jos tavarassa ilmenee virhe kahden vuoden kuluessa 1 ja 2 kohdassa tarkoitetusta ajankohdasta, virheen katsotaan olleen olemassa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuna ajankohtana, paitsi jos tämä on ristiriidassa tavaran tai virheen luonteen kanssa.

9 artikla

Kuluttajan oikeussuojakeinot tavaran ollessa virheellinen

1. Jos tavara on virheellistä, kuluttajalla on oltava oikeus siihen, että myyjä saattaa maksutta tavaran sopimuksen mukaiseksi korjaamalla tai vaihtamalla sen 11 artiklan mukaisesti.
2. Korjaaminen tai vaihtaminen on tehtävä kohtuullisen ajan kuluessa ja aiheuttamatta kuluttajalle merkittävää haittaa, ottaen huomioon tavaran luonne ja se tarkoitus, jota varten kuluttaja hankki tavaran.
3. Kuluttajalla on oltava oikeus oikeasuhteiseen hinnanalennukseen 12 artiklan mukaisesti tai sopimuksen purkamiseen 13 artiklan mukaisesti, jos
 - (a) korjaaminen tai vaihtaminen on mahdotonta tai lainvastaista;
 - (b) jos myyjä ei ole toteuttanut korjausta tai vaihtoa kohtuullisen ajan kuluessa;
 - (c) korjaaminen tai vaihtaminen aiheuttaisi kuluttajalle merkittävää haittaa; tai
 - (d) myyjä on ilmoittanut tai olosuhteista käy yhtä selkeästi ilmi, että myyjä ei aio saattaa tavaraa sopimuksen mukaiseksi kohtuullisen ajan kuluessa.
4. Kuluttajalla on oltava oikeus pidättäytyä suorittamasta kauppahinnasta vielä maksamatta olevaa osaa, kunnes myyjä on saattanut tavaran sopimuksen mukaiseksi.
5. Kuluttajalla ei ole oikeutta oikeussuojakeinoon, jos hän on edistänyt virheen tai sen vaikutusten muodostumista.

10 artikla

Tavaran vaihtaminen

1. Jos myyjä oikaisee virheen vaihtamalla tavaran, myyjän on otettava vaihdettu tavara takaisin omalla kustannuksellaan, paitsi jos osapuolet ovat sopineet toisin sen jälkeen kun kuluttaja ilmoitti virheestä myyjälle.
2. Jos kuluttaja oli asentanut tavaran sen luonteen ja käyttötarkoituksen mukaisesti ennen kuin virhe ilmeni, velvollisuus ottaa vaihdettu tavara takaisin käsittää myös virheellisen tavaran poistamisen ja vaihtotavaran asentamisen tai siitä aiheutuvien kustannusten korvaamisen.
3. Kuluttajalla ei ole velvollisuutta maksaa vaihdetun tavaran käytöstä vaihtamista edeltävältä ajalta.

11 artikla

Kuluttajan oikeus valita joko korjaaminen tai vaihtaminen

Kuluttaja voi valita joko tavaran korjaamisen tai vaihtamisen, paitsi jos valittu vaihtoehto olisi mahdoton tai lainvastainen tai aiheuttaisi toiseen vaihtoehtoon verrattuna myyjälle kohtuuttomia kustannuksia, kun otetaan huomioon kaikki asiaan liittyvät olosuhteet, kuten

- (a) tavaran arvo, jos se olisi sopimuksen mukainen;
- (b) virheen merkittävyys;
- (c) voitaisiinko vaihtoehtoinen oikeussuojakeino toteuttaa aiheuttamatta kuluttajalle merkittävää haittaa.

12 artikla

Hinnanalennus

Hinnanalennuksen on oltava suhteessa yhtä suuri kuin kuluttajan vastaanottaman tavaran arvon aleneminen verrattuna tavaran arvoon siinä tapauksessa, että se olisi ollut sopimuksen mukainen.

13 artikla

Kuluttajan oikeus purkaa sopimus

1. Kuluttajan on käytettävä oikeuttaan purkaa sopimus ilmoittamalla siitä myyjälle millä tahansa tavalla.
2. Jos virhe koskee vain osaa sopimuksen mukaisesti toimitetusta tavarasta ja on olemassa perusteet sopimuksen purkamiseen 9 artiklan nojalla, kuluttaja voi purkaa sopimuksen vain näiden tavaroiden sekä minkä tahansa muiden tavaroiden osalta, jotka kuluttaja on hankkinut virheellisten tavaroiden lisätarvikkeena.
3. Silloin kun kuluttaja purkaa sopimuksen kokonaan tai 2 kohdan mukaisesti vain tiettyjen sopimuksen mukaisesti toimitettujen tavaroiden osalta,
 - (a) myyjän on palautettava kuluttajalle tämän maksama kauppahinta kuluineen ilman aiheutonta viivytystä ja joka tapauksessa viimeistään 14 päivän kuluttua purkamisilmoituksen vastaanottamisesta;

- (b) kuluttajan on palautettava tavara myyjälle tämän kustannuksella ilman aiheutonta viivytystä ja joka tapauksessa viimeistään 14 päivän kuluttua purkamisilmoituksen lähettämisestä;
- (c) jos tavaraa ei voida palauttaa siksi, että se on tuhoutunut tai kadonnut, kuluttajan on maksettava myyjälle se rahallinen arvo, joka virheellisellä tavaralla olisi ollut silloin kun se olisi pitänyt palauttaa, jos tavara ei olisi tuhoutunut tai kadonnut, vaan kuluttaja olisi säilyttänyt sen tuohon päivään asti, paitsi jos tuhoutuminen tai katoaminen johtuu tavarän virheestä; ja
- (d) kuluttajan on maksettava tavarän arvon alenemisesta vain siltä osin kuin se ylittää normaalista käytöstä johtuvan arvon alenemisen. Arvon alenemisesta johtuvan maksun suuruus ei saa ylittää tavarasta maksettua hintaa.

14 artikla

Määräajat

Kuluttajalla on oltava oikeus virheestä johtuvaan oikeussuojakeinoon, jos virhe ilmenee kahden vuoden kuluessa sopimuksenmukaisuuden määrittämisaikajankohdasta. Jos 9 artiklassa säädettyihin oikeuksiin sovelletaan kansallisen lainsäädännön nojalla vanhentumisaikaa, tämän ajan on oltava vähintään kaksi vuotta sopimuksenmukaisuuden määrittämisaikajankohdasta.

15 artikla

Kaupalliset takuut

1. Kaupallisen takuun on sidottava takuun antajaa niiden ehtojen mukaisesti, jotka on esitetty
 - (a) myyjän niissä ennen sopimuksentekoa toimittamissa tiedoissa, mukaan lukien ennen sopimuksentekoa annetut lausumat, jotka ovat erottamaton osa sopimusta;
 - (b) mainonnassa, joka on saatavilla sopimuksentekohetkellä tai ennen sitä; ja
 - (c) takuutodistuksessa.

Jos takuutodistus on kuluttajan kannalta vähemmän suotuista kuin myyjän ennen sopimuksentekoa toimittamissa tiedoissa tai mainonnassa esitetyt ehdot, kaupallisen takuun on oltava sitova niiden ehtojen mukaisesti, jotka kaupallisesta takuusta on annettu ennen sopimuksentekoa esitetyissä tiedoissa tai mainonnassa.
2. Takuutodistus on asetettava saataville pysyvällä välineellä ja laadittava selkeällä ja ymmärrettävällä kielellä. Siinä on esitettävä seuraavat seikat:
 - (a) selkeä ilmoitus tämän direktiivin mukaisista kuluttajan oikeuksista ja siitä, että kaupallinen takuu ei vaikuta näihin oikeuksiin; ja
 - (b) kaupallisen takuun ehdot, jotka ovat kuluttajan lakisääteisiä oikeuksia paremmat, tiedot kaupallisen takuun kestosta, siirrettävyydestä, maantieteellisestä soveltamisalasta ja mahdollisista maksuista, joita kuluttajalle voi aiheutua kaupallisen takuun käytöstä, takuun antajan nimi ja osoite ja sen henkilön nimi ja osoite, jolle vaatimukset on esitettävä, jos tämä on eri henkilö kuin takuun antaja, sekä menettely, jonka mukaisesti vaatimukset on esitettävä.

3. Tässä artiklassa tarkoitetaan 'pysyvällä välineellä' välinettä, jonka avulla osapuolet voivat tallentaa heille henkilökohtaisesti osoitettuja tietoja siten, että tiedot ovat helposti saatavissa myöhempää käyttöä varten tietojen käyttötarkoituksen kannalta asiamukaisen ajan, ja joka mahdollistaa tallennettujen tietojen tulostamisen muuttumattomina.
- 3.4. Edellä olevan 2 kohdan säännösten noudattamatta jättäminen ei vaikuta kaupallisen takuun sitovuuteen takuun antajan kannalta.
- 4.5. Jäsenvaltiot voivat antaa myös muita kaupallisia takuita ~~muuta kaupallisiin takuihin liittyviä seikkoja~~ koskevia sääntöjä, joista ei säädetä tässä artiklassa ~~kunhan ne eivät heikennä tässä artiklassa vahvistetun suojan tasoa.~~

16 artikla

Takautumisoikeus

Silloin kun myyjä on vastuussa kuluttajalle virheestä, joka johtuu toisen henkilön liiketoimintaketjun aikaisemmassa vaiheessa toteuttamasta toimesta tai laiminlyönnistä, myyjällä on oltava oikeus vaatia oikaisua vastuussa olevalta sopimusketjun osapuolelta. Siitä, keneltä myyjä voi vaatia oikaisua, sekä tähän liittyvistä toimista ja edellytyksistä säädetään kansallisessa lainsäädännössä.

17 artikla

Täytäntöönpanon valvonta

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tämän direktiivin noudattamisen varmistamiseksi on olemassa riittävät ja tehokkaat keinot.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja keinoja voivat olla säännökset, joiden nojalla yhdellä tai useammalla seuraavista kansallisessa lainsäädännössä määritellyistä elimistä on mahdollisuus viedä asia kansallisen lainsäädännön mukaisesti tuomioistuimen tai toimivaltaisen hallinnollisen viranomaisen käsiteltäväksi sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja kansallisia säännöksiä noudatetaan:
 - a) julkiset elimet tai niiden edustajat;
 - b) kuluttajajärjestöt, joilla on oikeutettu intressi suojella kuluttajia;
 - c) elinkeinoelämän järjestöt, joilla on oikeutettu intressi toimia asiassa.

18 artikla

Pakottavuus

Sopimusehdot, joilla kuluttajan vahingoksi suljetaan pois tämän direktiivin täytäntöönpanoa varten annettujen kansallisten toimenpiteiden soveltaminen, poiketaan niistä tai muutetaan niiden vaikutuksia ennen kuin kuluttaja on ilmoittanut tavarán virheestä myyjälle, eivät sido kuluttajaa, paitsi jos sopimuspuolet sulkevat pois 5 ja 6 artiklan vaatimusten vaikutukset, poikkeavat niistä tai muuttavat niitä 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

19 artikla

Direktiivin 1999/44/EY, Asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja direktiivin 2009/22/EY muuttaminen

1. Muutetaan direktiivin 1999/44/EY 1 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

~~”1. Jotta voidaan taata kuluttajien yhdenmukainen vähimmäissuoja sisämarkkinoilla, tämän direktiivin tavoitteena on lähentää jäsenvaltioiden lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, jotka koskevat tiettyjä kulutustavaroiden kauppaa ja takuita koskevia seikkoja.”;~~

b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan f alakohta seuraavasti:

~~”f) ’korjaamisella’ tavarahan saattamista kauppasopimuksen mukaiseksi, jos tavarassa on virhe;”~~

ii) lisätään kohta seuraavasti:

~~”g) ’etäsopimuksella’ myyntisopimusta, joka tehdään etämyyntiä varten luodussa järjestelmässä ilman, että myyjä ja kuluttaja ovat samanaikaisesti fyysisesti läsnä, ja käyttäen pelkästään yhtä tai useampaa etäviestintä, kuten internetiä, sopimuksen tekemiseen asti, sopimuksen tekemisen ajankohta mukaan lukien.”~~

21. Lisätään Korvataan asetuksen (EY) N:o 2006/2004 liitteessä oleva 11 kohta seuraavasti:

~~”22. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) N/XXX, annettu XX.XX.201X, tietyistä tavaroiden verkkoavarakauppaa ja muuta etämyyntiä koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista, asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta sekä direktiivin 1999/44/EY kumoamisesta (EUVL ...).”~~

32. Lisätään Korvataan direktiivin 2009/22/EY liitteessä I oleva 7 kohta seuraavasti:

~~”467. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) N/XXX, annettu XX.XX.201X, tietyistä tavaroiden verkkoavarakauppaa ja muuta etämyyntiä koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista, asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta sekä direktiivin 1999/44/EY kumoamisesta (EUVL ...).”~~

20 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Tätä direktiiviä ei sovelleta sopimuksiin, jotka on tehty [alle kaksi vuotta tämän direktiivin voimaantulon jälkeen].
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä aletaan soveltaa [kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta] kaikkiin sopimuksiin, jotka tehdään kyseisenä päivänä tai sen jälkeen.

21 artikla

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY kumoaminen

Kumotaan kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista 25 päivänä toukokuuta 1999 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/44/EY [kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta]. Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä 1 olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

202 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta].
2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.
3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

213 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. 19 artiklan soveltaminen alkaa kuitenkin [kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta].

224 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja